

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

17. října 2013*

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Biometrický cestovní pas — Otisky prstů — Nařízení (ES) č. 2252/2004 — Článek 1 odst. 2 — Platnost — Právní základ — Postup přijímání — Články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie — Právo na respektování soukromého života — Právo na ochranu osobních údajů — Proporcionalita“

Ve věci C-291/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Verwaltungsgericht Gelsenkirchen (Německo) ze dne 15. května 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 12. června 2012, v řízení

Michael Schwarz

proti

Stadt Bochum,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení L. Bay Larsen, předseda senátu, M. Safjan, J. Malenovský (zpravodaj), U. Löhmus a A. Prechal, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. března 2013,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za M. Schwarze jím samotným a W. Neškovičem, Rechtsanwalt,
- za Stadt Bochum S. Sondermann, jako zmocněnkyní,
- za německou vládu T. Henzem a A. Wiedmann, jako zmocněnci,
- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
- za Evropský parlament U. Rössleinem a P. Schonardem, jako zmocněnci,
- za Radu Evropské unie I. Gurovem a Z. Kupčovou, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: němčina.

— za Evropskou komisi B. Martenczukem a G. Wilsem, jako zmocněnci,
po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. června 2013,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká platnosti čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy (Úř. věst. L 385, s. 1), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 444/2009 ze dne 6. května 2009 (Úř. věst. L 142, s. 1, a oprava Úř. věst. L 188, s. 127, dále jen „nařízení č. 2252/2004“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi M. Schwarzem a Stadt Bochum (město Bochum), v němž jde o to, že město Bochum odmítlo vydat M. Schwarzovi cestovní pas, nebudou-li mu současně odebrány otisky prstů za účelem jejich uložení v tomto cestovním pase.

Právní rámec

- 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31) v článku 2 stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) ‚osobními údaji‘ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné osobě (subjekt údajů); identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na identifikační číslo nebo na jeden či více zvláštních prvků její fyzické, fyziologické, psychické, ekonomické, kulturní nebo sociální identity;
- b) ‚zpracováním osobních údajů‘ (‚zpracování‘) jakýkoli úkon nebo soubor úkonů s osobními údaji, které jsou prováděny pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, uchovávání, přizpůsobování nebo pozměňování, vyhledávání, konzultace, použití, sdělení prostřednictvím přenosu, šíření nebo jakékoli jiné zpřístupnění, srovnání či kombinování, jakož i blokování, výmaz nebo likvidace;

[...]“

- 4 Článek 7 písm. e) směrnice 95/46 stanoví:

„Členské státy stanoví, že zpracování osobních údajů může být provedeno pouze pokud:

[...]

- e) je nezbytné pro vykonání úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce nebo třetí osoba, které jsou údaje sdělovány“.

5 Body 2, 3 a 8 odůvodnění nařízení č. 2252/2004 uvádí:

„(2) Minimální bezpečnostní normy pro cestovní pasy byly zavedeny usnesením zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, ze dne 17. října 2000 [, které doplňuje usnesení ze dne 23. června 1981, 30. června 1982, 14. července 1986 a 10. července 1995, pokud jde o zabezpečení cestovních pasů a jiných cestovních dokladů (Úř. věst. C 310, s. 1)]. Nyní je vhodné zvýšit právní sílu uvedeného usnesení opatřením Společenství, aby bylo dosaženo zdokonalených harmonizovaných bezpečnostních norem pro ochranu cestovních pasů a cestovních dokladů před pozměňováním. Zároveň by do cestovních pasů nebo cestovních dokladů měly být za účelem zavedení spolehlivého spojení mezi pravým držitelem pasu a dokladem začleněny biometrické identifikátory.

(3) Harmonizace bezpečnostních prvků a začlenění biometrických identifikátorů je důležitým krokem směrem k používání nových prvků s ohledem na budoucí vývoj na evropské úrovni, který by měl učinit cestovní doklady bezpečnějšími a zavést spolehlivější spojení mezi držitelem a cestovním pasem a cestovním dokladem jako důležitý příspěvek k zajištění jeho ochrany před podvodným použitím. Je třeba zohlednit specifikace Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO), a zejména specifikace stanovené v dokumentu č. 9303 o strojově čitelných cestovních dokladech.

[...]

(8) Pokud jde o osobní údaje zpracovávané v souvislosti s cestovními pasy a cestovními doklady, použije se směrnice [95/46]. Mělo by být zajištěno, že v cestovním pase nebudou uloženy žádné další informace, pokud toto nařízení nebo jeho příloha nestanoví jinak nebo pokud to nebude v daném cestovním dokladu uvedeno.“

6 Bod 5 odůvodnění nařízení č. 444/2009 zní takto:

„Nařízení [č. 2252/2004] stanoví povinnost shromažďovat biometrické údaje a uchovávat je v paměťovém médiu cestovních pasů a cestovních dokladů za účelem vydávání těchto dokladů. Tím není dotčeno jakékoliv další použití či uchovávání těchto údajů, jež je v souladu s právními předpisy členských států. Nařízení [č. 2252/2004] neposkytuje právní základ pro zřízení či vedení databází sloužících k uchovávání těchto údajů v členských státech, což je jednoznačně záležitostí vnitrostátního práva.“

7 Článek 1 odst. 1 až 2a nařízení č. 2252/2004 stanoví:

„1. Cestovní pasy a cestovní doklady vydávané členskými státy musí splňovat minimální bezpečnostní normy stanovené v příloze.

[...]

2. Cestovní pasy a cestovní doklady musí obsahovat velmi bezpečné médium pro uchování údajů, které obsahuje zobrazení obličeje. Členské státy musí rovněž zahrnout dva ploché otisky prstů v interoperabilních formátech. Údaje musí být zabezpečeny a médium pro jejich uchování musí mít dostatečnou kapacitu a schopnost zaručit neporušitelnost, pravost a utajení údajů.

2a. Od požadavku poskytovat otisky prstů jsou osvobozeni

a) děti mladší dvanácti let.

[...]

b) osoby, u nichž je odebrání otisků prstů fyzicky nemožné.“

8 Článek 2 písm. a) tohoto nařízení stanoví:

„Postupem podle čl. 5 odst. 2 se stanoví další technické specifikace pro cestovní pasy a cestovní doklady [...], které se budou týkat:

a) dalších bezpečnostních prvků a požadavků včetně zdokonalených norem na ochranu proti padělání, napodobování a pozměňování“.

9 Článek 3 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Postupem podle čl. 5 odst. 2 lze rozhodnout, že specifikace uvedené v článku 2 jsou tajné a nezveřejňují se. V tom případě se sdělují pouze subjektům určeným členskými státy pro tisk a osobám řádně pověřeným členskými státy nebo [Evropskou] komisí.“

10 Článek 4 odst. 3 téhož nařízení zní takto:

„Biometrické údaje jsou shromažďovány a uchovávány v paměťovém médiu cestovních pasů a cestovních dokladů za účelem vydání těchto dokladů. Pro účely tohoto nařízení se biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech použijí pouze k ověřování

a) pravosti cestovního pasu nebo cestovního dokladu;

b) totožnosti držitele pomocí přímo dostupných srovnatelných prvků v případech, kdy musí být cestovní pas nebo cestovní doklad podle právních předpisů předložen.

Kontrola dalších bezpečnostních prvků je prováděna, aniž je dotčen čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) [(Úř. věst. L 105, s. 1)]. Neshoda při srovnávání prvků nemá sama o sobě vliv na platnost cestovního pasu nebo cestovního dokladu pro účely překročení vnějších hranic.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

11 Michael Schwarz požádal Stadt Bochum o vydání cestovního pasu, avšak odmítl, aby mu byly při této příležitosti odebrány otisky prstů. Vzhledem k tomu, že Stadt Bochum jeho žádost zamítl, podal M. Schwarz k předkládajícímu soudu žalobu, kterou se domáhal, aby bylo tomuto městu uloženo vydat mu cestovní pas bez odebrání otisků prstů.

12 Michael Schwarz u tohoto soudu zpochybňuje platnost nařízení č. 2252/2004, které stanovilo povinnost odebrat otisky prstů žadatelům o vydání cestovního pasu. Tvrdí, že toto nařízení nemá náležitý právní základ a je stíženo vadou v postupu. Článek 1 odst. 2 uvedeného nařízení mimoto podle jeho názoru porušuje právo na ochranu osobních údajů, které je obecněji zakotveno v článku 7 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jenž se týká práva na soukromý život, a výslovně v článku 8.

13 Za těchto podmínek se Verwaltungsgericht Gelsenkirchen rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je čl. 1 odst. 2 nařízení [č. 2252/2004] platný?“

K předběžné otázce

- 14 Podstatou otázky předkládajícího soudu ve spojení s předkládacím rozhodnutím je, zda je čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 neplatný z důvodu, že zaprvé toto nařízení nemá náležitý právní základ, zadruhé postup přijímání uvedeného nařízení je stížen vadou a zatřetí čl. 1 odst. 2 téhož nařízení porušuje některá základní práva držitelů cestovních pasů vydaných podle tohoto nařízení.

K právnímu základu nařízení č. 2252/2004

- 15 Předkládající soud se táže, zda nařízení č. 2252/2004 mohlo být přijato na základě čl. 62 bodu 2 písm. a) ES, jestliže toto ustanovení výslovně neuvádí pravomoc upravovat otázky týkající se cestovních pasů a cestovních dokladů vydávaných občanům Unie (dále jen „cestovní pasy“).
- 16 V tomto ohledu je třeba uvést, že čl. 62 bod 2 písm. a) ES, ve znění použitelném od 1. května 1999 do 30. listopadu 2009, na jehož základě bylo nařízení č. 2252/2004 přijato, byl součástí hlavy IV Smlouvy o ES nadepsané „Vízová, azylová a přistěhovalecká politika a jiné politiky týkající se volného pohybu osob“. Toto ustanovení stanovilo, že Rada Evropské unie musí postupem podle článku 67 ES ve lhůtě pěti let po vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost přijmout „opatření o překračování vnějších hranic členských států, která stanoví [...] pravidla a postupy, které musí členské státy dodržovat při provádění kontrol osob na vnějších hranicích“.
- 17 Ze znění čl. 62 bodu 2 písm. a) ES a z cíle, který sledoval, vyplývá, že toto ustanovení opravňovalo Radu upravit průběh kontrol prováděných na vnějších hranicích Evropské unie a určených k ověření totožnosti osob, jež tyto hranice překračují. Vzhledem k tomu, že takové ověření nutně předpokládá předložení dokumentů umožňujících zjistit tuto totožnost, čl. 62 bod 2 písm. a) ES proto Radě umožňoval přijmout normativní ustanovení týkající se takových dokumentů, konkrétně pak cestovních pasů.
- 18 Pokud jde o otázku, zda tento článek opravňoval Radu k přijetí opatření stanovících pravidla a postupy pro vydávání cestovních pasů občanům Unie, je třeba zaprvé uvést, že tentýž článek odkazoval na kontroly „osob“, a to bez dalšího upřesnění. Je tak třeba mít za to, že toto ustanovení se nemělo vztahovat jen na státní příslušníky třetích zemí, ale také na občany Unie, a v důsledku toho i na jejich cestovní pasy.
- 19 Zadruhé, jak ostatně potvrzuje důvodová zpráva k návrhu nařízení Rady o standardech pro ochranné prvky a biometrické údaje v cestovních pasech občanů EU [COM(2004) 116 final], kterou předložila Komise, může být nutné harmonizovat bezpečnostní normy pro tyto cestovní pasy, aby bylo zabráněno tomu, že tyto pasy budou obsahovat méně dokonalé ochranné prvky, než jaké jsou stanoveny pro jednotný vzor víz a jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí. Za těchto podmínek je třeba mít za to, že unijní zákonodárce má pravomoc stanovit rovnocenné bezpečnostní prvky pro cestovní pasy občanů Unie, jelikož taková pravomoc umožňuje zabránit tomu, aby byly cestovní pasy padělány a podvodně použity.
- 20 Z výše uvedeného vyplývá, že čl. 62 bod 2 písm. a) ES byl náležitým právním základem pro přijetí nařízení č. 2252/2004, konkrétně pak jeho čl. 1 odst. 2.

K postupu přijímání nařízení č. 2252/2004

- 21 Předkládající soud se táže, zda je čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 platný s ohledem na procesní požadavky stanovené v čl. 67 odst. 1 ES. Předkládající soud v tomto ohledu odkazuje na argumentaci žalobce v původním řízení, který se domnívá, že na rozdíl od toho, co stanovilo toto ustanovení, nebyl Evropský parlament v rámci legislativního postupu řádně konzultován. Návrh Komise, který byl Parlamentu předložen ke konzultaci, podle žalobce stanovil, že ukládání snímku otisků prstů

v cestovních pasech je pouhou možností členských států, přičemž tato možnost se stala povinností až po konzultaci s Parlamentem. Taková změna je zásadní, takže podle článku 67 ES měl být Parlament znovu konzultován.

- 22 Je však nesporné, že nařízení č. 444/2009 nahradilo znění čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004, ohledně kterého nebyl Parlament konzultován, novým zněním, které přebírá povinnost uchovávat snímek otisků prstů v cestovních pasech. Vzhledem k tomu, že se nařízení č. 444/2009 vztahuje na skutkový stav v původním řízení a bylo přijato spolurozhodovacím postupem, a tudíž s plnou účastí Parlamentu jakožto spoluzákonodárce, údajný důvod neplatnosti se jeví být irelevantní.

K základním právům na respektování soukromého života a ochranu osobních údajů

- 23 Zprv je třeba zkoumat, zda odebrání otisků prstů a jejich uchování v cestovních pasech podle čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 zasahují do práv na respektování soukromého života a ochranu osobních údajů. Pokud by tomu tak bylo, je třeba zadruhé ověřit, zda lze takový zásah odůvodnit.

K existenci zásahu

- 24 Článek 7 Listiny mimo jiné stanoví, že každý má právo na respektování svého soukromého života. Podle čl. 8 odst. 1 Listiny má každý právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají.
- 25 Z těchto ustanovení ve vzájemném spojení vyplývá, že každé zpracování osobních údajů třetí osobou může být v zásadě zásahem do uvedených práv.
- 26 Nejprve je třeba připomenout, že respektování práva na soukromý život v souvislosti se zpracováním osobních údajů se vztahuje na veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (rozsudky ze dne 9. listopadu 2010, Volker und Markus Schecke a Eifert, C-92/09 a C-93/09, Sb. rozh. s. I-11063, bod 52, a ze dne 24. listopadu 2011, ASNEF a FECMD, C-468/10 a C-469/10, Sb. rozh. s. I-12181, bod 42).
- 27 Otisky prstů spadají pod tento pojem, neboť objektivně obsahují jedinečné informace o fyzických osobách a umožňují jejich přesnou identifikaci (v tomto smyslu viz zejména ESLP, rozsudek S. and Marper v. Spojené království ze dne 4. prosince 2008, *Sbírka rozsudků a rozhodnutí 2008-V*, s. 213, body 68 a 84).
- 28 Dále je třeba připomenout, že jak vyplývá z čl. 2 písm. b) směrnice 95/46, zpracováním osobních údajů je každý úkon s těmito údaji prováděný třetí osobou, jako je jejich shromažďování, zaznamenávání, uchování, konzultace nebo použití.
- 29 Uplatnění čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 předpokládá, že vnitrostátní orgány odeberou otisky prstů dotyčných osob a že tyto otisky jsou uchovávány v paměťovém médiu cestovního pasu. Taková opatření je třeba v důsledku toho považovat za zpracování osobních údajů.
- 30 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že odebrání a uchování otisků prstů vnitrostátními orgány, která upravuje čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004, představují zásah do práv na respektování soukromého života a ochranu osobních údajů. Je tedy třeba zkoumat, zda jsou tyto zásahy odůvodněné

K odůvodnění

- 31 Z článku 8 odst. 2 Listiny vyplývá, že osobní údaje mohou být zpracovány pouze na základě souhlasu dotčené osoby nebo na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem.

- 32 Pokud jde nejprve o podmínku souhlasu žadatelů o vydání cestovního pasu s odebráním jejich otisků prstů, je třeba uvést, že obecně musí mít občané Unie nutně cestovní pas zejména k tomu, aby mohli cestovat do třetích zemí, a že tento dokument musí podle čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 obsahovat otisky prstů. Občané Unie, kteří chtějí takto cestovat, tak nemohou svobodně bránit zpracování svých otisků prstů. Za těchto podmínek nelze na žadatele o vydání cestovního pasu nahlížet tak, že souhlasili s takovým zpracováním.
- 33 Pokud jde dále o odůvodnění zpracování otisků prstů na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem, je třeba především připomenout, že práva přiznaná články 7 a 8 Listiny se neprojevují jako absolutní výsady, ale musí k nim být přihlédnuto ve vztahu k jejich společenské funkci (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Volker und Markus Schecke a Eifert, bod 48, a rozsudek ze dne 5. května 2011, Deutsche Telekom, C-543/09, Sb. rozh. s. I-3441, bod 51).
- 34 Článek 52 odst. 1 Listiny totiž připouští omezení výkonu takových práv za předpokladu, že jsou tato omezení stanovena zákonem, respektují podstatu těchto práv a při dodržení zásady proporcionality jsou nezbytná a skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého.
- 35 V projednávaném případě je zaprvé nesporné, že omezení, které vyplývá z odebrání a uchování otisků prstů v rámci vydání cestovního pasu, je třeba považovat za omezení stanovené zákonem ve smyslu čl. 52 odst. 1 Listiny, jelikož čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 tyto úkony stanoví.
- 36 Pokud jde zadruhé o cíl obecného zájmu, který je základem uvedeného omezení, z čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 ve spojení s body 2 a 3 jeho odůvodnění vyplývá, že toto ustanovení sleduje mimo jiné dva konkrétní cíle; prvním cílem je předcházet pozměňování cestovních pasů a druhým cílem je bránit jejich podvodnému použití, tedy jejich použití jinými osobami než legitimním držitelem.
- 37 Sledováním takových cílů má proto uvedené ustanovení bránit zejména neoprávněnému vstupu osob na unijní území.
- 38 Za těchto podmínek je nutno konstatovat, že čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 sleduje cíl obecného zájmu uznaný Unií.
- 39 Zatřetí ze skutečností, které má Soudní dvůr k dispozici, nevyplývá a ostatně nebylo ani tvrzeno, že omezení kladená v projednávané věci na výkon práv přiznaných články 7 a 8 Listiny nerespektují podstatu těchto práv.
- 40 Začtvrté je třeba ověřit, zda jsou omezení uvedených práv přiměřená vzhledem k cílům sledovaným nařízením č. 2252/2004, a tudíž vzhledem k cíli bránit neoprávněnému vstupu osob na unijní území. Je tedy třeba zkoumat, zda prostředky zavedené tímto nařízením jsou způsobilé k uskutečnění těchto cílů a nepřekračují meze toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné (viz výše uvedený rozsudek Volker und Markus Schecke a Eifert, bod 74).
- 41 Co se týče otázky, zda je čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 způsobilý k dosažení cíle předcházet pozměňování cestovních pasů, je nesporné, že uchovávání otisků prstů na velmi bezpečném médiu pro uchování údajů podle tohoto ustanovení vyžaduje sofistikovanou technologii, takže toto uchování může snížit riziko pozměňování cestovních pasů a usnadnit úlohu orgánům, které mají na hranicích zkoumat pravost těchto cestovních pasů.
- 42 Pokud jde o cíl předcházet podvodnému použití cestovních pasů, M. Schwarz tvrdí, že metoda ověřování totožnosti prostřednictvím otisků prstů není k dosažení tohoto cíle způsobilá, jelikož při jejím použití v praxi dochází k chybám. Vzhledem k tomu, že dvě digitální kopie otisků prstů nejsou

nikdy totožné, systémy vyžívající tuto metodu nejsou dostatečně přesné, takže vykazují nezanedbatelnou míru nesprávných přijetí neoprávněných osob a nesprávných odmítnutí oprávněných osob.

- 43 V tomto ohledu je však třeba konstatovat, že není rozhodující, že uvedená metoda není zcela spolehlivá. I když úplně nevylučuje přijetí neoprávněných osob, stačí, že výrazně snižuje riziko takových přijetí, které by existovalo, kdyby tatáž metoda použita nebyla.
- 44 I když je dále pravda, že použití metody ověřování totožnosti prostřednictvím otisků prstů může vést výjimečně k nesprávnému odmítnutí oprávněných osob, nic to nemění na tom, že skutečnost, že se otisky prstů držitele cestovního pasu neshodují s údaji v tomto dokumentu, neznamená – jak stanoví čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec nařízení č. 2252/2004 – že je dotyčné osobě automaticky odepřen vstup na unijní území. V důsledku takové neshody příslušné orgány pouze zaměří svou pozornost na dotyčnou osobu a provedou u ní důkladnou kontrolu, která má definitivně určit její totožnost.
- 45 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba konstatovat, že odebrání a uchovávání otisků prstů podle čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 jsou způsobilá k dosažení cílů sledovaných tímto nařízením, a tudíž k dosažení cíle zabránit neoprávněnému vstupu osob na unijní území.
- 46 Pokud jde dále o přezkum nezbytnosti takového zpracování, zákonodárce je zejména povinen ověřit, zda si lze představit opatření, která méně zasahují do práv přiznaných články 7 a 8 Listiny a zároveň účinně přispívají k cílům dotčené unijní právní úpravy (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Volker und Markus Schecke a Eifert, bod 86).
- 47 Co se týče cíle ochrany cestovních pasů proti jejich podvodnému použití, je třeba v tomto kontextu zaprvé zkoumat, zda zásah spočívající v odebrání otisků prstů nepřekračuje meze toho, co je k uskutečnění uvedeného cíle nezbytné.
- 48 V tomto ohledu je třeba připomenout, že odebrání spočívá pouze v otisku dvou prstů. Tyto prsty ostatně jiné osoby běžně vidí, takže se nejedná o úkon intimní povahy. Tento úkon není pro dotyčnou osobu ani zvláště fyzicky nebo psychicky nepříjemný, podobně jako pořízení zobrazení obličeje.
- 49 Je sice pravda, že odebrání otisků prstů doplňuje pořízení zobrazení obličeje. Avšak na kumulaci obou úkonů určených k identifikaci osob nelze *a priori* nahlížet tak, že sama o sobě vede k výraznějšímu zásahu do práv přiznaných články 7 a 8 Listiny, než kdyby byly tyto úkony posuzovány izolovaně.
- 50 Pokud jde o věc v původním řízení, spis předložený Soudnímu dvoru neobsahuje nic, co by umožňovalo konstatovat, že současné odebrání otisků prstů a pořízení zobrazení obličeje vede pouze z tohoto důvodu k výraznějšímu zásahu do těchto práv.
- 51 Dále je třeba uvést, že jedinou skutečnou alternativou odebrání otisků prstů, která byla zmíněna v průběhu řízení před Soudním dvorem, je pořízení snímku oční duhovky. Nic ve spise předloženém Soudnímu dvoru však nenasvědčuje tomu, že by posledně uvedený postup zasahoval do práv přiznaných články 7 a 8 Listiny méně než odebrání otisků prstů.
- 52 Pokud jde kromě toho o účinnost obou posledně uvedených metod, je nesporné, že metoda založená na rozpoznání oční duhovky není natolik technologicky vyspělá jako metoda založená na otiscích prstů. Rozpoznání oční duhovky je kromě toho v současnosti podstatně dražší než srovnání otisků prstů, a tedy méně vhodné k obecnému používání.
- 53 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že Soudní dvůr nebyl seznámen s existencí opatření, která by mohla dostatečně účinně přispět k cíli ochrany cestovních pasů proti jejich podvodnému použití a zároveň by do práv přiznaných články 7 a 8 Listiny zasahovala méně než metoda založená na otiscích prstů.

- 54 Zadruhé, aby byl čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 odůvodněn vzhledem k takovému cíli, je dále třeba, aby nepředpokládal zpracování odebraných otisků prstů, které by překračovalo meze toho, co je k uskutečnění uvedeného cíle nezbytné.
- 55 V tomto ohledu je třeba uvést, že zákonodárce se musí ujistit, že existují specifické záruky pro účinnou ochranu těchto údajů proti nevhodnému a zneužívajícímu zpracování (v tomto smyslu ESLP, výše uvedený rozsudek *S. a Marper v. Spojené království*, bod 103).
- 56 K tomu je třeba poznamenat, že čl. 4 odst. 3 nařízení č. 2252/2004 výslovně uvádí, že otisky prstů mohou být použity pouze k ověření pravosti cestovního pasu a totožnosti jeho držitele.
- 57 Toto nařízení dále zajišťuje ochranu proti nebezpečí, že by údaje obsahující otisky prstů mohly číst neoprávněné osoby. Z článku 1 odst. 2 uvedeného nařízení v tomto ohledu vyplývá, že dotyčné údaje jsou uchovávány ve velmi bezpečném médiu pro uchování údajů, které je součástí cestovního pasu.
- 58 Předkládající soud se však v rámci zkoumaného hlediska táže, zda je čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 přiměřený vzhledem k nebezpečí, že by po odebrání otisků prstů na základě tohoto ustanovení byly tyto vysoce kvalitní údaje uchovávány, a to případně centrálně, a použity pro jiné účely, než jaké stanoví toto nařízení.
- 59 V tomto ohledu je třeba uvést, že je pravda, že otisky prstů mají v oblasti obecné identifikace osob zvláštní úlohu. Techniky identifikace srovnáním otisků prstů odebraných na určeném místě s otisky prstů uloženými v databázi tak umožňují prokázat přítomnost určité osoby na tomto místě, a to ať již v rámci trestního vyšetřování nebo s cílem nepřímo takovou osobu sledovat.
- 60 Je však nutno připomenout, že čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 stanoví uchovávání otisků prstů pouze v samotném cestovním pase, který zůstává výlučně u svého držitele.
- 61 Vzhledem k tomu, že toto nařízení nestanoví žádnou jinou formu ani žádný jiný prostředek pro uchování těchto otisků, nelze jej vykládat – jak zdůrazňuje bod 5 odůvodnění nařízení č. 444/2009 – v tom smyslu, že jako takové poskytuje právní základ pro případnou centralizaci údajů shromážděných na jeho základě nebo pro použití těchto údajů pro jiné účely, než je zabránit neoprávněnému vstupu osob na unijní území.
- 62 Argumenty předkládajícího soudu týkajícími se nebezpečí spojených s možností takové centralizace každopádně nemůže být za těchto podmínek dotčena platnost uvedeného nařízení a tyto argumenty by měly být případně zkoumány v rámci žaloby podané k příslušným soudům proti právním předpisům, které stanoví centralizovanou databázi otisků prstů.
- 63 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 nepředpokládá zpracování otisků prstů, které by překračovalo meze toho, co je nezbytné k uskutečnění cíle ochrany cestovních pasů proti jejich podvodnému použití.
- 64 Z toho plyne, že zásah vyplývající z čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 je odůvodněn cílem ochrany cestovních pasů proti jejich podvodnému použití.
- 65 Za těchto podmínek již není třeba zkoumat, zda jsou prostředky zavedené daným nařízením nezbytné vzhledem k druhému cíli, kterým je předcházet pozměňování cestovních pasů.
- 66 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět, že její přezkum neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004.

K nákladům řízení

- ⁶⁷ Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Přezkum položené otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 444/2009 ze dne 6. května 2009.

Podpisy.